

Küçük Vaha Bekçisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Vaha Bekçisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Geniř, altın renkli ölde, güneřin sıcak sıcak parladıđı ve kumun uzanıp gittiđi yerde, berrak ve serin suyu olan küçük bir pınar vardı. Yanında Amina adında bir kız yařardı. Dokuz yařındaydı; sıcak kahverengi teni ve iki kısa örgü yapılmıř siyah saları vardı. Gökyüzü mavisi tuniđinin kolları kıvrılmıřtı ve bařında kırmızı bir bařörtüsü vardı. Omzundan apraz geen bir kayıřa deri bir su tulumu asılıydı.

Amina küçük vaha bekçisiydi. Her sabah pınarı kontrol eder, yaprakları ve kumu temizlerdi. Çölde suyun değerli olduğunu bilirdi. Büyükannesi Nadira ona pınara bakmayı öğretmişti. Büyükannesi uzun, çivit mavisi bir cübbe giyer ve ahşap bir baston taşırdı. Gümüş saçları krem rengi bir şalın altında parlardı. 'Küçük eller büyük işler yapabilir,' demişti Amina'ya yumuşak bir gülümsemeyle.

Amina pınarın çevresine tohumlar ekmışti. Onları tam yeterince sular, asla fazla sulamazdı. Minik yeşil filizler kumlu topraktan yukarı doğru itilirdi. Amina onlarla usulca konuşurdu. 'Güçlü büyüyün, küçük bitkiler,' derdi. 'Vahamızı güzelleştireceksiniz.' Çöl rüzgârı eserdi ama pınar serin ve berrak kalırdı.

Sıcak bir öğleden sonra bir yolcu kum tepelerini aşıp geldi. Adı Samir'di. Uzun ve inceydi; siyah sakallı ve tozlu yüzlüydü. Kahverengi bir yol pelerini ve geniş kenarlı bir şapka giymişti. Halat kemerinden iki büyük kil su testisi sarkıyordu. Arkasından kırmızı eyer örtülü ve altın püsküllü sakın bir deve yürüyordu. Deve dokuma çuvallar taşıyor ve yavaşça ilerliyordu; yastıklı ayakları kumun üzerinde yumuşakça basıyordu.

Samir susamıştı. Pınarın yanına diz çöktü ve elleriyle su alıp yüzüne serpti. Suyun kuma damlamasına izin verdi. 'Ah, bu daha iyi!' dedi. Ama Amina boşa giden damlaları gördü. 'Lütfen, beyefendi,' dedi kibarca, 'suyu dikkatli kullanın. Burada her damla değerlidir.' Samir şaşırmış göründü. 'Sadece biraz su,' dedi.

Amina başını salladı. 'Bu pınar küçük,' diye açıkladı. 'Suyu boşa harcarsak kuruyabilir. O zaman kimse içemez.' Ona bir bardağı nasıl doldurup dökmeden içebileceğini gösterdi. 'Suyu paylaşmalı ve ona özen göstermeliyiz,' dedi. Samir biraz utandı. Pınarın çevresindeki minik yeşil bitkilere baktı. 'Düşünmedim,' dedi sessizce.

Samir daha dikkatli olacağına söz verdi. Yalnızca ihtiyacı kadarını kullandı ve devesine küçük bir kaptan biraz su verdi. Deve uzun kirpiklerini kırıştırdı ve yavaşça içti. Amina gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Şimdi şu kayanın gölgesinde dinlenebilirsin.' Samir oturdu ve deve de uzun bacaklarını katlayıp dinlendi.

Günler geçtikçe pınara daha çok yolcu geldi. Bazıları dikkatliydi, bazıları değildi. Amina her birini nezaketle karşıladı. 'Vahamıza hoş geldiniz,' dedi. 'Lütfen suyu akıllıca kullanın ve temiz tutmaya yardım edin.' Onlara yalnızca yeterince su almayı ve hiçbir şey boşa gitmesin diye suyu usulca dökmeyi gösterdi. Yolcuların çoğu dinledi ve ona teşekkür etti.

Amina tohumlar ekmeye devam etti. Küçük çukurlar kazdı ve her tohumu içine yerleştirdi. Sonra her birine biraz su verdi. 'Bir gün bunlar çalılar ve çiçekler olacak,' dedi Büyükanne Nadira'ya. Büyükanne başını salladı. 'Senin özenin çölü çiçek açtıracak,' dedi. 'Ve birçok el yardım ettiğinde iş hafifler.'

Samir bir süre vahada kaldı. Amina'nın suyu pınardan yeni bitkilere taşımaya yardım etti. Güçlü kollarıyla ağır kil testileri kaldırdı. 'Yardım etmek istiyorum,' dedi. 'Bunun ne kadar önemli olduğunu şimdi anlıyorum.' Deve tohum ve alet çuvallarını taşıdı. Yavaş, sabırlı yürüyüşü herkese yumuşak hareket etmeyi ve yükü paylaşmayı hatırlattı.

Bir sabah Samir diğer yolcuları bir araya çağırdı. 'Amina haklı,' dedi. 'Bu vaha bir armağan. Gelin hep birlikte ona bakalım.' Yolcular kabul etti. Bazıları taşları temizledi, bazıları tohum ekti, bazıları su taşıdı. Amina onlara bir damla bile boşa harcamadan bunu nasıl yapacaklarını gösterdi. Herkes birlikte çalıştı ve pınar berrak ve serin kaldı.

Büyükanne Nadira taburesinden izledi. Ela gözleri gururla ısındı. 'Görüyor musun, Amina?' dedi. 'Herkes işi paylaştığında çöl çiçek açabilir.' Amina çevresine baktı. Bir zamanlar çıplak olan kum artık yeşil filizlerle doluydu. Yolcular çalışırken gülüyor ve konuşuyordu. Deve sessizce duruyordu; kırmızı eyer örtüsü kumun üzerinde parlaktı.

Haftalar geçti ve vaha daha yeşil, daha güzel oldu. Pınarın çevresinde küçük sarı çiçekli çalılar büyüdü. Kuşlar içmeye ve şarkı söylemeye geldi. Kelebekler bitkilerin üzerinde uçtu. Amina'nın içi sevinçle doldu. Suyun güvende olduğunu biliyordu çünkü herkes ona birlikte özen gösteriyordu. En küçük yolcu bile tek bir damlayı boşa harcamayarak yardım ediyordu.

Yolcular küçük vaha bekçisini başkalarına anlatmaya başladı. 'Bize paylaşmayı ve özen göstermeyi öğretti,' dediler. Daha da çok insan geldi ve her biri pınarı koruyacağına söz verdi. Amina her birine ekecek bir tohum verdi. 'Onu yanına al,' dedi. 'Bir yere ek ve ona bak. Çöl birçok yerde çiçek açabilir.'

Samir gitmeye hazırlandı ama geri döneceğine söz verdi. 'Tanıştığım herkese senin vahandan bahsedeceğim,' dedi. 'Ve suyu her zaman dikkatli kullanacağım.' Devesine bindi. Deve ayağa kalkarken altın püskülleri sallandı. Amina el sallayarak vedalaştı. 'Unutma,' diye seslendi, 'her damla önemlidir!' Samir başını salladı ve kum tepelerini aşarak uzaklaştı.

Amina pınarın yanında durdu; kırmızı başörtüsü esintide dalgalanıyordu. Yeşil bitkilere ve berrak suya baktı. Yardım eden bütün elleri düşündü. 'Koruma ortak bir sorumluluktur,' dedi usulca. 'Herkes yardım edebilir.' Ve insanlar özen gösterip paylaştığı sürece çölün her zaman küçük, yeşil bir vahası olacağını biliyordu.